

Mănăstirea Sadova

Descriere

Este atestată documentar la 20 august 1530, printr-un hrisov al lui Vlad Înecatul. Biserica mănăstirii a fost ctitorită (probabil în lemn) la începutul secolului al XVI-lea de boierii Craiovești (jupân Barbu). A fost pentru un timp îndelungat unul dintre cele mai importante locașuri de cult din Țara Românească. În 1640, Matei Basarab rezidește așezământul, iar printr-un hrisov din 27 noiembrie 1640, domnitorul interzicea închinarea sfântului locaș către Locurile Sfinte. Mănăstirea a fost fortificată asemenea altor ctitorii de-ale sale; Pavel de Alep observa în august 1657, când vizita mănăstirea alături de patriarhul Macarie al Antiohiei, că se aseamănă cu cea de la Strehaia, iar biserica, cu cea de la Bucovăț. Următorul ctitor la Sadova va fi Preda Brâncoveanu, care va continua lucrările începute zidind chilii și turnul-clopotniță de pe latura de sud, iar Constantin Brâncoveanu va fi ctitorul bisericii-bolniță, în anul 1693. Important centru monastic și cultural în sudul Olteniei, aici au activat egumeni vrednici, care s-au îngrijit atât de latura administrativă, cât și de cea culturală. În secolul al XIX-lea, mănăstirea Sadova a fost afectată de frecventele incursiuni turcești, dar și de multe intemperii și cutremure. Deși unii egumeni (Dionisie Romano) au încercat să-i redea strălucirea de odinioară, pentru acest important centru monastic de altădată au urmat perioade dificile: mănăstirea va fi desființată (în perioada secularizării) sau abandonată. Această perioadă și-a pus amprenta asupra aspectului așezământului. A fost reînființată ca așezământ monahal în 1992. Biserica nu mai păstrează înfățișarea originală, fiind afectată de lungă perioadă în care a fost lăsată în paragină. Aspectul actual se datorează ultimei intervenții de consolidare și refacere din 1996.

Galerie

Harta

